

An aerial photograph of Bistrupkirken church, a large brick building with a red-tiled roof and a prominent black tower. The church is situated in a green area with trees and a paved walkway. In the background, there is a residential area with houses and a large industrial or commercial area with parking lots and buildings. The sky is clear and blue.

Bistrupkirken

Hjørring-kirken 2023 – nu, før og i fremtiden

Hasse Boe

INDHOLDSFORTEGNELSE

- 4 Dronning Margrethe's startskud
- 5 Bistrupkirken i fortid og nutid
- 7 Bistrupkirkens ydre rammer
- 9 Bistrupkirkens indre rammer
- 10 Våbenhus med kunst
- 14 Kirkerum og pulpitur
- 16 Alter, døbefont og Exner
- 18 Billeder, messehagler og lysgløbe
- 21 Bistrupkirkens arkitekt
- 24 Orgel og orgeludvidelse i 1990
- 25 Rumindretning og kunst for børn
- 28 Bistrupkirkens udvidelse i 1997
- 31 Kikkertstenen i klostergården
- 33 Kirkens præster og boliger
- 34 Bistrupkirkens medarbejdere
- 35 Børnearbejdet før og nu
- 37 Kirken som en levende organisme
- 39 Fremtid med diakoni i fokus
- 42 Grundtegnning Bistrupkirken 1978
- 43 Bistrupkirkens tilbygning 1997

Litteratur:

Bistrupkirken i Hjørring, brochure Larsen & Bohøj 1983
Bistrupkirken 1978-88, Redaktion: Edith Aller m.fl.
Bistrup kirken, højkant brochure 1998
Bistrup Nyt 3/1999
Da.wikipedia.org
Den danske salmebog
Denstoredanske.lex.dk
Gyldendal, Den store danske.dk
Kulturarv.dk
Ordnet.dk – den danske ordbog
Skulpturguide.hjoerring.dk
Trap.lex.dk
Vendsyssel Tidende 1978
VKM.dk, Vendsyssel Kunstmuseum
Weilbachs Kunstnerleksikon

Fotos: Hans Ravn, tlf. 20 80 49 25, hans.ravn@hotmail.com, www.hansravn.dk
Freelance fotojournalist, fotograf, video- og drone optagelser
Vendsyssel Tidende, Nordjyske Medier, Selvstændig

Grafisk design, layout og opsætning: Hasse Boe & Vendia Grafisk
Foto's side 15, 21, 25, 30 og 39: Hasse Boe
Tryk: Vendia Grafisk, Hjørring 2023
Forlag og copyright: Hasse Boe, www.hasse-boe.dk

Af Hasse Boe

Journalist fra Danmarks Journalisthøjskole, tv-producent, lærer og forfatter
Selvstændig: mail@hasse-boe.dk - tlf. 23 39 17 41 - www.hasse-boe.dk
Før: Journalist i Danmarks Radio, Demokraten og Vendsyssel Tidende
Adm. dir. Radio ABC, redaktør TvDanmark og konsulent i Folkekirken
Bogudgivelser: "Skulpturoplevelser i Hjørring med Kunstudvalgets
Formand" 2020, "Rugbrødsjournalist blandt stjerner" 2021, Bjergby Kirke 2022
TV-film med Gistrup Film fra 2005, siden 2014 også for EU til tv-kanal DK4

Dronning Margrethe før og efter første spadestik til Bistrupkirken, 3. august 1976 (Privatfoto)

Bistrupkirken i fortid og nutid

En visionær og dygtig arkitekt står bag Bistrupkirkens fascinerende indre og ydre rammer. Bistrupkirken i Aalborg stifts Bistrup sogn i Hjørrings sydlige bydel tæt ved Bagterp plantage troner flot og fornemt sit publikum i møde. Uanset om kirkens gæster nærmer sig fra øst eller vest ad den buede Ringvej. I vest munder Ringvejen ud i T-lyskrydset ved byens gamle hovedvej, Aalborgvej, tæt ved Bistrupkirken. Kirken tager lidt længere tid at ankomme til fra øst. Her er Hirtshals-Aalborg-motorvejen og Hjørrings Ringvej hovedfærdselsårer gennem Ringvejens travle rundkørsler ved Frederikshavnsvej og Sæbyvej frem til Bistrupkirken.

Kirkens jordgrund er en gave fra Hjørring kommune. Bistrup sogns domicil med kirke, sognegård, kirkekontor, mødelokaler og præstegård pryder den 19.000 kvm store grund trukket tilpas væk fra Ringvejens trafik. Placeringen skærmer kirken og de besøgende for trafikstøj og giver samtidig forbigående bedre overblik over den fascinerende og smukke rødstenskirke.

Dronning Margrethe den Anden tog første spadestik 3. august 1976. Og Bistrupkirken blev indviet i 1978 under pomp og pragt. Der har været fuldt blus på kirkeaktiviteter lige siden. Langt ud over de traditionelle højmesser og gudstjenester er kirken

også skabt og kendt som en ægte, ”arbejdende kirke”.

Foruden gudstjenester og kirkelige handlinger tilbyder Bistrupkirken et væld af aktiviteter for alle aldersgrupper. Kirken har fra begyndelsen været præget af pionerånd, og stedet er kendetegnet ved, at der er højt til loftet. At Bistrupkirken er et kirkecenter, hvor kirkerum og øvrige lokaler er bygget sammen, giver mulighed for mange spændende aktiviteter.

Folkelige begivenheder fortsætter uafbrudt med blomstrende buketter af kirkelige, kulturkristne, sjove og fascinerende møder i Bistrupkirken. I 2020-tiåret tæller aktiviteterne bl.a. undervisning af konfirmander, mini-konfirmander, koncerter, sangaftener, foredrag, café-arrangementer, babysalmesang, børnehavesbesøg, spaghettigudstjenester samt perlerækker af andre hyggelige arrangementer.

Hvordan de sprudlende arrangementer i Bistrupkirken ser ud om andre 50 år er vanskeligt at spå om. Kirkens idégrundlag er netop at være ”en arbejdende kirke”, som følger med tiden. Og tiden byder vedvarende på ustandselige forandringer. Men spændende bliver Bistrupkirkens liv bestemt også fremover dømt ud fra sognebørnenes og gæsternes markante opbakning. Vi kigger ind i fremtiden sidst i denne fortælling. Men vi begynder med kirkens fortid og nutid.

Dronning Margrethe tog søndag den 3. august 1976 det berømte første spadestik til en ny kirke i Hjørrings sydlige bydel. Den første kirke, der skulle bygges i byen siden Middelalderen. Forud var gået adskillige års planlægning. På jordgrunden stod en midlertidig vandrekirke i træ: Lindevejskirken.

Gennem årene var en menighed omkring Lindevejskirken vokset op, men den var ikke en sognekirke. Hjørring var stadig opdelt i de tre "gamle" sogne, Sankt Catharinæ, Sankt Hans og Sankt Olai. Derfor blev beslutningstagerne enige om at udskille et nyt sogn og bygge en ny kirke på tomten efter Lindevejskirken, som en årrække efter gjorde nytte som spejderhytte i Bagterp plantage, inden den brændte i 1998.

Allerede i 1972 blev et byggeudvalgsnedsat med repræsentanter fra Hjørrings tre menighedsråd. Erik B. Larsen, formand for byggeudvalget og for Sankt Hans menighedsråd, beskrev kirkeplanen i skriftet Bistrupkirken 1978-88:

I maj 1973 valgte vi arkitekt Holger Jensen, København, den daværende danske arkitekt, som havde bygget flest kirker. Byggeudvalget var enige med arkitekten om, at Bistrupkirken ikke skulle være et luksusbyggeri, men et gedigent byggeri, en arbejdskirke med plads til cirka 200 mennesker

i kirkerummet, 70 på pulpituret og cirka 80 i et tilstødende lokale. I alt 350 pladser til en gudstjeneste. I forbindelse med menighedssalen bygges køkken og pejsestue, og i en vinkel hertil to konfirmand-lokaler, der også kan bruges til møder.

Efter licitation over hvert håndværk blev følgende valgt til byggeri af Bistrupkirken: Murermester Arne Andreassen, Tømrernes Andelsselskab, glarmester Villy Løyche, VVs-installatør Thomsen og Vittrup, el-installatør B. Vinther Olsen og malermester Harald Yde samt Fuglsig Teglværk, som skulle levere sten og tegl. Som ingeniør i projektet valgte byggeudvalget Crone & Koch, København.

I 1974 blev kirkens skitseprojekt godkendt. Herefter begyndte arbejdet med detailplaner, licitation og godkendelser i menighedsrådene, provstiet, stiftsøvrigheden og Kirkeministeriet frem til Dronningens besøg i august 1976. I maj 1977 fulgte rejsegildet. Samtidig fik kirken sit navn: Bistrupkirken.

Grundstensnedlæggelsen skete efter gudstjenesten den 5. dec. 1976. Første sten blev lagt af daværende biskop Henrik Christiansen. Hjørrings borgmester, P. S. Poulsen, Venstre, indmurede den anden sten med ønske om, at Bistrupkirken kunne blive et kraftcenter i kulturlivet og et samlingssted, hvor folk henter styrke og fortrøst-

ning. Den tredje sten blev indmuret af formanden for byggeudvalget, Erik B. Larsen, med ønske om, at folk må få glæde og finde trøst i Bistrupkirken, samt at kirken udvikler sig til en rigtig arbejdskirke, hvor alle kan føle fællesskabet. Herefter lukkede han hullet i muren, som rummer en beholder med et møntsæt og et dokument om kirkens tilblivelse. Grundstenen med en dato-inskription ses på væggen ved prædikestolen i kirkerummet bag alteret.

Bistrupkirkens ydre rammer

Biskoppen over Aalborg Stift, Henrik Christiansen, forestod indvielsen af Bistrupkirken palmesøndag 19. marts 1978. Omkring 600 mennesker mød-

te op, og adskillige gik forgæves. Både mødelokaler og konfirmandlokaler blev taget i brug. Herfra kunne folk via tv følge indvielseshøjtideligheden. Bistrupkirken var nu en realitet. Et nyt sogn, Bistrup sogn, og en ny menighed havde fået en kirke.

Her er ingen kirkegård. Gravpladser findes omkring de tre kirker i midtbyen. Bistrupkirken ligger omgivet af plæner, planter, træer og parkeringsplads. Kirken ligger lidt tilbage trukket fra Ringvejen i smuk harmoni med de omliggende villabebyggelser.

Rødstenskirken i Hjørrings sydlige bydel har tre fløje og er bygget omkring en klostergård. Pladsen her

samler bygningen med kirkerummet og tårnet som det centrale. Øverst på tårnet sidder korset – det vigtigste kristne symbol, som har sin naturlige plads i enhver kristen kirke. Bistrupkirken ligner ikke umiddelbart

en kirke. Så når korset sidder øverst på tårnet, signalerer det, at her ligger en kirke og ikke et eller andet kulturhus.

I tårnet hænger Bistrupkirkens to klokker. De er støbt i bronze, og klokkerne er fremstillet i Holland af verdens førende klokkevirksomhed, firmaet Petit & Fritse. Klokkernes diameter er henholdsvis 971 og 802 millimeter. På den ene klokke er skrevet: ”Gud alene æren”. På den anden står: ”Til fred og glæde.” Nederst i tårnet ligger kirkens kapel, et enkelt og stilrent rum med kors og to lystager af træ samt en katafalk. Det betyder et bjælkeværk eller en kunstnerisk understøttet forhøjning til en kiste.

Ud mod Ringvejen pryder en skulptur af billedhuggeren Søren Georg Jensen (1917-1982) Bistrupkirkens idylliske omgivelser. Kunstneren er kendt for sine abstrakte værker. Denne skulpturs rene linjer falder harmonisk ind i kirkens arkitektur. Man bør lade hånden glide hen over Søren Georg Jensens skulptur i sort, afrikansk granit, foreslår Skulpturguide.hjoerring.dk:

Gør man det, vil man nemlig mærke dens silkeglatte overflade, der står i stærk kontrast til skulpturens tyngde og massive udformning. Skulpturen er non-figurativ, dvs. at den ikke forestiller noget genkendeligt, og derfor ikke rummer nogen aflæselig fortælling. I stedet

fortæller den noget om selve skulpturens væsen, nemlig hvordan materiale, form og bearbejdning tilsammen giver beskueren oplevelse af flade, rum, lyd, skygge og overfladespejlinger.

Søren Georg Jensen var uddannet sølvsmed 1931-36 hos sin far, Georg Jensen. Han gik på kunstakademiets billedhuggerskole i København 1941-45. Søren Georg Jensen arbejdede først naturalistisk, men han blev efter et ophold i Paris optaget af den konkrete, dvs. helt genstandsløse skulptur: Hans værker kom fremover til at dreje sig om skulpturens basale virkemidler, form, flade, forskydning. Søren Georg Jensens skulptur er til Bistrupkirkens indvielse købt og

placeret af Hjørring Kommunes kunstudvalg i 1978.

En anden stensulptur er ankommet senere, og tingstenene er flyttet ud på p-pladsen. Det omtales under afsnittet ”Bistrupkirkens tilbygning i 1997”.

Bistrupkirkens indre rammer

Omkring Bistrupkirkens klostergård ligger alle oprindelige rum fra byggeriet op til kirkens indvielse i 1978: våbenhus, præsteværelse, konfirmandstuer, kontorer, pejsstue, menighedssal og køkken. Kirkens ”lille” menighedssal kan rumme 120 mennesker. Salen kan tilsluttes kirkerummet via en flytbar væg. Nu om dage er menighedssalens flytbare skydevæg som regel altid åben af hensyn til bed-

placeret tæt ved 1997-tilbygningens udvidede toiletfaciliteter, hvorefter våbenhuset rummer god plads til ventende gæster til dåb, bryllup og alle øvrige kirkelige handlinger.

Våbenhusets væg til garderoben prydes af et stort og flot forårsmaleri i lysgule farver af Hjørring-kunstneren og teologen Kaj Kresten Nørkjær til glæde for kirkegængere og dåbsgæster, der før alle højtider gør sig klar uden for kirkerummet.

Kaj K. Nørkjær (1916-1999) blev efter faderens ønske uddannet som mekaniker. Faderen ejede to store bilfirmaer i Hjørring. Det tilfredsstillende

imidlertid ikke sønnen. Han tog efterfølgende studentereksamen på kursus, læste teologi og blev sognepræst. Senere blev han lektor på Hjørring Seminarium, et hverv, der bedre kunne forenes med ønsket om at male. Den teologiske baggrund præger mange af Kaj K. Nørkjærs malerier, og han fik da også flere store udsmykningsopgaver i kirkelige sammenhænge.

Kirkelige udsmykninger af Kaj K. Nørkjær omfatter foruden Bistrupkirken 1978 bl.a. glasmosaik i Nibe kirkes kapel 1980 og Sankt Catharinæ kirkes kapel i Hjørring 1982. Kunstneren har desuden skabt malerier til

re lysindfald i hele kirkerummet og af hensyn til de øgede pladsmuligheder ved kirkelige handlinger, koncerter og kirkens øvrige populære aktiviteter.

Bistrupkirken kirkerum har 200 siddepladser, og med 80 ekstra pladser i den lille menighedssal er kapaciteten udvidet til 280 tilhørere. Dertil kommer også 70 pladser på kirkerummets pulpitur, som er hævet godt to meter over kirkerummet. Herfra fører en trætrappe op til pulpituret med stolestader eller med plads til sangere og orgel i et såkaldt orgelpulpitur. Bistrupkirkens kirkerum har det hele på en rummelig førstesal: orgelpulpitur og endda ekstra plads til gæstemusikere.

Pulpituret har oversigt over hele det ni meter høje kirkerum i forlængelse med kirkens store orgel og god plads til organisten, korsangere og lejlighedsvis flere musikere. Smukke og høje, lyse træstolper af fyr pryder kirkerummet med balkonen. Adgangstrappen er også udført i massivt, lyst fyrretræ. Kirkerummets første sal giver som stueetagen rigeligt rum til religiøse eller mere regulære himmelske associationer hos alle mennesker.

Våbenhus med kunst

Bistrupkirkens hoveddør i den trelængede bygning går fra klostergården ind i et lyst og venligt, aflangt våbenhus. I Hjørrings rødstensmurede kirke fra 1978 er garderobe til kirkegængerne

290 306
291
381 439
387
321

290 306
291
381 439
387
321

bl.a. Ege kirkegårdskapel i Holstebro, Venø kirke og Hasseri kirke i Aalborg samt bykirkerne i Løgstør, Hirtshals og Tårs ved Hjørring. Kaj K. Nørkjær beskæftigede sig mest med religiøse motiver. Kunstneren lagde samtidig stor vægt på værkernes formelle træk. Det kommer især til udtryk i kapeludsmykningerne, hvor han i abstrakt-stiliseret form og ved hjælp af lyset og farven har søgt et udtryk, der kan gengive mennesket håb og livsmod. - Maleriet i Bistrupkirken udtrykker netop håb og livsmod i lyse og stærke nuancer.

Våbenhusets modsatte endevæg, lige til venstre for indgangen, prydes af endnu et kunstværk. Det er et træsnit skåret af pastor emeritus Jørgen O. Christensen (født 1932). Han skab-

te det i begyndelsen af tresserne som altertavle til Lindevejskirken, forløberen for Bistrupkirken. J. O. Christensen var dengang præst ved Sct. Catharinæ kirke og skar og forærede relieffet til Lindevejskirken. Træsnittet er en kopi af et kalkmaleri fra 1120 i Råsted kirke ved Randers, J.O. Christensens hjemegn, og det forestiller Kristi korsfæstelse.

Kirkerum og pulpitur

Lige inden for døren i kirkerummet fører en trappe op til pulpituret med orgel og plads til kor og flere musikere samt 80 ekstra siddepladser. - Når man første gang åbner døren fra våbenhuset til det store kvadratiske og ni meter høje kirkerum, bliver man som kirkegænger ramt af benovelse. Bistrupkirkens hovedrum har

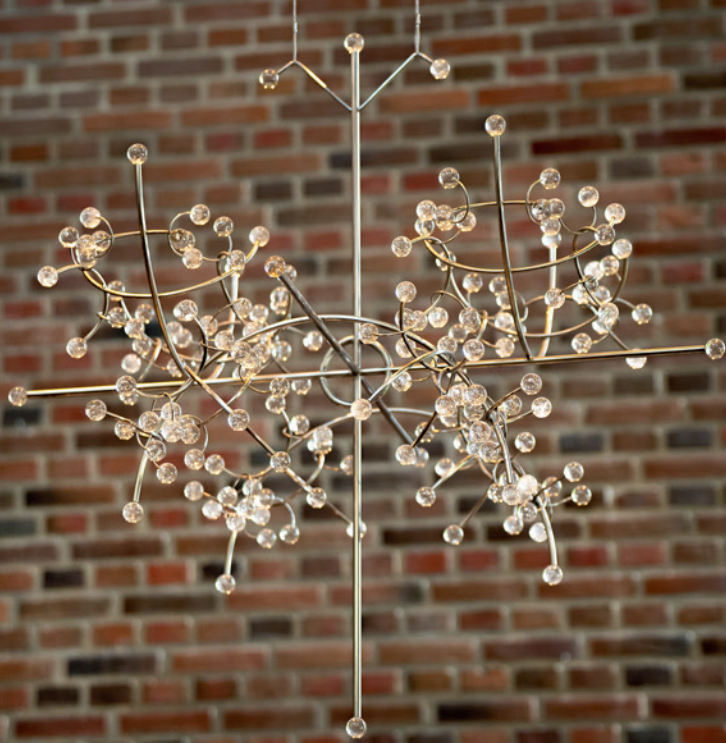
på alle måder højt til loftet. Lys, træ, sten, kultur og kirketraditioner går op i en højere enhed. Kirkerummet stråler folk i møde med utraditionelt alter, alterkalk, vægudsmykninger og kirkekunst i sølv, glas og ædelstene samlet i et kunstnerisk kors svævende som i et univers, der giver associationer til både religion, naturvidenskab og kunst. Bistrupkirkens alter er placeret centralt i kirkerummet. Alteret danner et naturligt midtpunkt i det høje rum. Det er muligt for præsten at betjene alteret fra begge sider under gudstjenester. Prædikestol og øvrigt træværk i kirken er af lys fyr i en enkel form, der vil tiltale alle kirkegængere. Om Bistrupkirkens indre skriver Vendsyssel Tidende 16. marts 1978: *Vægge og gulve i kirkerummet er af rodt tegl. Alterbord og døbefont er støbt i*

beton med naturglimmer. Over alterbordet hænger i stedet for en altertavle en korsudsmykning med kugler af bjergkrystal. Det er Bent Exner, der har skabt denne meget smukke udsmykning og har anvendt naturglimmer til alterbord og døbefont.

Kirkerummet har betagende udsigt til både pulpitur, siddepladser og den høje lofthængte kirkekunst samt stueetagens åbne menighedssal fra 1978 med skydedøre og lysindfald fra store vinduespartier. Bistrupkirken har ikke som middelalderkirker et kor, som rummer et hovedalter og er forbeholdt gejstligheden, dvs. præsterne, og lejlighedsvis organist og korsangere. Den rustikke rødstenskirke ved Ringvejen i Hjørring har alle faciliteter samlet i ét voluminøst kirkerum med utraditionel indretning.

tilknytning til Vendsyssel. Det blev realiseret, da netop guld- og sølvsmede kunstnerparret Helga og Bent Exner med værksted i Kaas ved Pandrup blev valgt til at skabe udsmykningen.

Kunstnerparret er uddannet sammen i Tyskland og var ægtepar i årene 1961-1983. Bent Exner døde i 2006, men Helga Exner arbejder fortsat som smykkekunstner. Exner-parret modtog Lunningprisen i 1969. Parret står bag sølvarbejdet til en lang række danske kirker, og flere bispekors og borgmesterkæder er i Exner-parrets tid udgået fra deres smedje og kunstværksted i Vendsyssel.

Alter, døbefont og Exner

Alteret er med forhøjning og tredelt sokkel, som symboliserer treenigheden. Alteret er udført i beton, ligesom også Bistrupkirkens døbefont er i beton. Såvel alterets som døbefontens betonmassiver er beklædt med tynde plader af norsk marieglas kaldet "glimmer", som er tynde plader af mineralet gips. Over alteret eller alterbordet hænger kirkens kors, frithængende i kæde fra loftet, og erstatter en altertavle. Det er smykkekunstnerne og sølvsmedene Bent Exner (1932-2006) og Helga Exner (født 1939), som har designet og udformet korset. Omkring korsarmene i stål er anbragt 200 kugler i bjergkrystal. Kuglerne symboliserer kloder i verdensrummet

svævende omkring korset som verdensrummets midte.

Bistrupkirkens tre lysestager - to til alteret og én til døbefonten - er ligeledes fremstillet af smykkekunstner Bent Exner. Lysestagerne er udført i stål og med bjergkrystal ligesom alterkorset. Bent Exner har desuden fremstillet både dåbsfadet i hamret sølv og det øvrige kirkesølv, dvs. nadverkalk, nadverkande, bøger og ske.

Da den nye kirke blev planlagt, lagde man også vægt på den praktiske brug af bygningen, med mulighed for aktiviteter gennem hele ugen. Byggeudvalget besluttede samtidigt, at udsmykningen skulle udføres af kunstnere med

Efter hans død skænkede familien Bent Exners kunstsamling til Vendsyssel Kunstmuseum. Exner-samlingen omfatter knap 200 unikasmykker, skulpturer, modeller og skitser til smykker, foruden hjemmealtre og skitser og forarbejder til kirkekunst og udsmykningsopgaver. Bent Exner døde, netop som han færdiggjorde smykkespændet til Aalborg stifts bispekåbe i 2006. Hans store værker ses også bl.a. på Koldinghus, Nørrelandskirken i Holstebro, Emmersbæk Kirke i Hirtshals, Nørre Utrup Kirke i Aalborg og en række andre danske kirker.

Bent Exner har primært arbejdet som smykke- og kirkekunstner, oplyser Skulpturguide.hjorring.dk. Men han har også skabt nogle få skulpturer, der bedst kan beskrives som smykker i kolossalt format. I skulpturerne forenede Bent Exner geometri og organiske former, de to væsentligste formsprog i hans smykkekunst. Bent Exner var medlem af Vrå-udstillingen fra 1969 til sin død, og hans kunst er rigt repræsenteret i Vendsyssel Kunstmuseums samling.

På eget værksted i Aarhus og Odder har Helga Exner siden 1986 arbejdet med nye smykkebilleder, med landskaber, dyr og andre motiver i sølv,

emalje og rav. Den visionære smykke-kunstner har i høj grad fundet sin egen stil og udgør en stærk gren af det verdensberømte Exner-kunstnerdynasti.

Billeder, messehagler og lysglobe

Kunsten i Bistrupkirkens kirkerum omfatter desuden fire liturgiske billeder udført af kunstneren Sofie Bagger. Billederne skifter plads efter kirkeåret, så det aktuelle billede altid hænger ved døbefonten, mens de øvrige tre "skiftebilleder" hænger på væggen under pulpituret. De fire billeder i kirkeårets farver udgør som den øvrige kirkekunst et flot blikfang i kirkerummet.

Sofie Bagger er uddannet grafiker og tegner, og endvidere har kunstneren ifølge Skulpturguide.hjorring.dk haft studier hos maleren Knud Jans 1952-57. Hun var i en årrække grafiker på Danmarks Radio. Hun er særligt optaget af landskabet, som formidles i en naturalistisk kolorisme. Sofie Baggers værker kan foruden i Bistrupkirken ses på Vendsyssel Kunstmuseum og som freskomalerier over vinduer og døre i ejendommen Nørre Torv 8 i Hjorring.

Bistrupkirken er udstyret med fire messehagler, en liturgisk overbe-klædning, som bruges af præster under nadver ved gudstjenester. Messehagelen er formet som en knækort, farverig kappe uden ærmer og åben i siderne som en poncho. Imellem mes-

sehagel og præstekjole bærer præsten en hvid kjortellignende dragt, en alba, som når til anklerne, således at præstekjolen ikke er synlig, mens messehagelen bæres.

Den smukke hvide messehagel i Bistrupkirken er ved indvielsen i 1978 gået i arv fra forgængeren, Lindevejskirken. Senere har Bistrupkirken anskaffet både en grøn, en lilla og senest en rød messehagel, så de liturgiske farver nu er dækket ind. Alle messehageler er fremstillet af kunstvæver Esther Bové Reintoft, Aarhus.

Ester Bové Reintoft (født 1944) har fortrinsvis arbejdet med kirketekstiler, lige fra hun fik svendebrev. Ester Bové står i sine tekstiler i gæld til Kirsten og John Beckers værksted i Sølle-

rød, hvor hun blev udlært, og hvorfra kirkelige kvalitetstekstiler fandt vej til danske kirker. Kunstneren er også præget af en kirkeligt aktiv familie. Hun benytter korset og andre kendte kristne symboler, eller hun kan tage udgangspunkt i et salmevers og vælge englevinger som hovedmotiv. Bové bruger oftest enkle mønstre i tekstilerne, vævet i dæmpede farver, der er afstemt efter omgivelserne

Endelig er Bistrupkirken også udsmykket med en såkaldt lysglobe på hjul, som i 2023 blev placeret i kirkerummet tæt ved kirkens lille sal. Lysgloben er designet, så den passer til og trækker tråde fra Exnerparrets oprindelige udsmykning. Lysgloben er smedet af Simon Nielsen, og de tilhørende glaslysestager er skabt af glas-

kunstner Peter Kuchinke fra Mygdal Glaspusteri.

Lysgloben fra 2018 udsprang af behovet for at kunne tænde et lys, når ord ikke slår til. Ved lysgloben kan man – ved det store centrale Kristuslys – i stilhed tænde sit eget lys og opleve, at man ikke behøver at finde de rigtige ord i situationen. Denne mulighed bliver flittigt brugt i kirkerummet.

Hermed viderefører Bistrupkirken en tradition fra katolske kirker, hvor sørgende mennesker tænder et stearinlys og sætter det i en stage på lysgloben til ære for et nært familiemedlem eller en ven, der er afgået ved døden, eller ganske enkelt bare en person, som lystænderen ønsker at sende en kærlig tanke.

Bistrupkirkens arkitekt

Bistrupkirkens arkitekt, Holger Johannes Jensen (1918-2004), var født i Aalborg. Han var uddannet tømrer og gik på Københavns Bygmesterskole i 1940. Derefter læste han på Kunstakademiet, hvor han i 1950 modtog akademiets guldmedalje. I 1951 var han på studieophold i Boston i USA. Her mødte han verdensberømte Frank Lloyd Wright, hvis arkitekturopfattelse kom til at påvirke Holger Jensen markant. Holger Jensen stod i 1952 for opførelsen af sin første kirke, Sjælør Kirke i København. Den blev efterfulgt af de mange andre, han er kendt for,

men Bistrupkirkens arkitekt har også bygget forskellige institutioner og enfamiliehuse. Foruden at være arkitekt havde Holger Jensen evner som tegner og maler og har selv udsmykket nogle af sine kirker med kalkmalerier. Han har desuden tegnet Danmarks julemærker for årene 1959 og 1961. I årene 1952-1994 tegnede Holger Jensen 49 kirker. Hertil forestod han som arkitekt en lang række restaureringsarbejder i andre kirker. Hans kirkeprojekter omfattede ud over de mange blivende kirker også en række vandrekirker samt Danmarks sømandskirker i London, Antwerpen, Rotterdam, Yokohama og Lissabon.

De fleste af Holger Jensens kirker findes i områder omkring København. Men arkitekten står også for mange smukke kirker i Jylland. Foruden Bistrupkirken i 1978 bl.a. Egeris Kirke i Skive 1960, Dokkedal Kirke 1963, Sct. Andreas Kirke i Randers 1971, Hedager Kirke i Herning 1975, Nørremarkskirken i Vejle 1976, Johanneskirken i Randers 1978, Simon Peters Kirke i Kolding 1979, Ellebæk Kirke i Holstebro 1980, Mejdal Kirke i Holstebro 1982, Gistrup Kirke i Aalborg 1986 og Trustrup Kirke på Djursland 1988.

Kendetegnende for alle hans kirker er, at de er funktionalistiske, beskedne af størrelse og fleksible. Holger Jensen er blevet kaldt *de små kirkers arkitekt*.

De er egnede til at understrege kirken som et hus for menighedens fællesskab mere end til kultisk højtidelighed.

Bistrupkirken har forlængst gjort menighedslokalet til en ekstra del eller fast supplement til kirkerummet. Foldedørene er som regel åbne og lukkes for tiden kun, når et af Bistrupkirkens imponerende række af alsidige kirkekulturelle arrangementer passer bedst alene i menighedslokalet ved siden af.

Orgel og orgeludvidelsen i 1990

Kirkens orgel er bygget i 1978 af firmaet Jensen & Thomsen. Orglet var oprindeligt på 14 stemmer. Men en udvidelse i 1990 foretaget af firmaet Bruno Christensen & Sønner bragte

Bistrupkirkens orgel op på 17 stemmer. Heraf er én stemme en delvis transmission. Orglets opbygning er klassisk med hovedværk, rygpositiv og pedal, fortæller Bistrupkirkens organist i 2023, Peter Emil Ryum. En af begrundelserne for udvidelsen var, at en stemme manglede, den såkaldte principal 8. Det er den vigtigste stemme til salmesang, fordi den ligger dybt og udgør bunden under hele orgelspillet. Så siden orglets udbygning i 1990 kan Bistrupkirkens publikum bedre stemme i til salmer og sange.

Bistrupkirken har også et flot flygel, bygget af firmaet Schiedmayer

i Stuttgart i Tyskland år 1897, men gennemrenoveret i år 2007 af klaverbygger Finn Lauritzen. Flyglet bruges hyppigt i gudstjenester og til sangaftener.

Rumindretning og kunst for børn

Bistrupkirken er groft sagt en tre-længet bygning. Kirke- og kordegnekontoret har separat indgang i nordfløjen til området, som også indeholder præstekontor, toilet og trappeopgang for kirkemedarbejdere til førstesalens pulpitur og organistkontor. Men nordfløjen domineres naturligt af det fantastiske kirkerum med adgang fra hovedindgangen gennem våbenhuset.

Både fra Bistrupkirkenes våbenhus og fra menighedslokalet ved kirkerummet er der fri adgang til østfløjens store område med garderobe, toilet-faciliteter og pejsestue, der flittigt bruges af både gæster og ansatte. Til østfløjen hører i dag også tilbygningen fra 1997, som omtales senere.

Sydfløjen i Bistrupkirken udgøres af to undervisningslokaler. I det fjer-neste undervisningslokale er et stort billede, fremstillet på Bagterpskolen i et undervisningsforløb og skænket til kirken efterfølgende.

Lokalet nærmest pejsestuen bruges flittigt ugen igennem og kaldes i dag-lig tale "Cafe Noa". Foruden konfirmandundervisning er her også tit besøg af andre skoleklasser og mini-konfirmander. Desuden bruges rummet til hygge efter babysalmesang, og Cafe Noa er også legerum under gudstjenester. Rummet er dekoreret af vægmalerier, som er parafraser fra

børnebibelen "De mindstes Bibel", og malerierne er derfor genkendelige af de børn, der besøger rummet. Kunsten for børn i Bistrupkirken er udført i letgenkendelig, naturalistisk stil med bibelske figurer som Moses i sivkurven, Noah med sin ark og masser af dyr fra Arken. Billedkunstneriske malerier, som vækker glæde og tryghed hos børn i alle aldre. Væg-malerierne er malet i 2018 af kirke- og kulturmedarbejder Susanne Tide-

mann og daværende kirketjener Laila Pallisgaard.

Laila Pallisgaard, født 1963, er auto-didakt billedkunstner og har efter Bistrupkirken arbejdet som selvstændig billedkunstner siden 2019. Hun bor i Hirtshals og har en læreruddannelse i linjefaget billedkunst med i bagagen. Kunstværkstedet, atelieret samt gården i Højersgade i Hirtshals er fyldt med Laila Pallisgaards billedkunst og flere kunstprojekter.

medarbejdere siger, at de først opdager forskellen, når gulvet skal vaskes i gangen fra garderobeområdet hen til tilbygningens største rum, den nye menighedssal. Gulvets hældning er minimalt anderledes fra 1978-lokalerne til 1997-tilbygningen.

Men byggematerialer, mursten, træ, udtryk og udførsel matcher utroligt godt trods 19 års aldersforskel. Kirkegængere forundres og forvirres første gang, de træder ind i tilbygningen. Folk kan ikke kende forskel på gamle og nye rum i Bistrupkirken. – Men bagerst i brochuren, side 42 og 43, er

grundtegninger af den ”gamle” kirke fra 1978 og den nye tilbygning fra 1997. Grundtegninger, der letter forståelsen.

Mens det lille menighedslokale med åbne foldedøre nærmest er en del af det udvidede kirkerum, så er den nye menighedssal ramme om foredrag og

Bistrupkirken udvidelse i 1997

Sådan som beskrevet lå Bistrupkirken de første 19 års levetid indtil 11. maj 1997. Her blev kirkens nye og store sal indviet med festgudstjeneste og kirkefrokost. Igen forestod arkitekt Holger Jensen udformningen af byggeriet på Bistrupkirken, nu i samarbejde med sin søn, arkitekt Lars Jensen og datter, indendørsarkitekt Gunvor Jensen. Det er fuldt ud lykkedes at videreføre Bistrupkirken linjer i den anden, større og smukke menighedssal, som kan rumme godt 150 mennesker siddende ved borde.

Bistrupkirken udvidelse og tilbygning er så vellykket, at man skal have falkeøjne eller lup med for at se, hvor den oprindelige bygning slutter, og den nye begynder. Bistrupkirken

mere pladskrævende arrangementer i Bistrupkirken. Ligesom kirkerummet bliver også den store sal flittigt benyttet.

I den store sal hænger en billedfrise bestående af fem malerier udført i 2016 af kirkens tidligere præst, Kaj Anker Jensen. Den store frise fortæller den kristne kirkeårsfortælling, som går fra skærtorsdag og til pinsedag. Alle fem billeder fortæller fortløbende de enkelte dages handlinger skærtorsdag, langfredag og påskedag og sluttende med pinsedag. Kaj Anker Jensen er, siden han forlod Bistrupkirken som sognepræst her 1992-2012, blevet kunstner. Han har atelier i Thyborøn, hvor familien har sommerbolig, og man kan læse om hans kunst og udstillinger på hans hjemmeside "Galleri-Kaj".

Tilbygningen fra 1997 omfatter foruden den store sal også nyt køkken

og kontor, et uderum, der omkranser en lille kirkehave, samt garage, depot og værksted ved kælderen med depotrum via en trappe, som er uændret fra Bistrupkirkens begyndelse.

Mellem Bistrupkirkens oprindelige rammer fra 1978 og det nye byggeri fra 1997 blev der som nævnt skabt en lille, lukket, udendørs have. Arkitekt Holger Jensen havde indrettet haven, hvis møblering bestod af syv groft tilhuggede kampesten. De symboliserer vores forfædres tingsted, som ifølge ordnet.dk - den danske ordbog var: *et sted i et herred eller en landsby hvor der afholdtes ting. Et tingsted bestod af sten der var placeret i en kreds, og på hvilke der var lagt planker, tingstokke, til at sidde på.*

Tingstedet bestående af de syv kampesten, som udgjorde fortidens byråd, er senere flyttet ud på græsarealet

foran Bistrupkirkens store p-plads, og det nu flisebelagte udendørs rum midt i Bistrupkirken bruges kun ved særlige lejligheder.

Når Bistrupkirkens gæster i klostergården kigger gennem hullet i stenen, så står kirkens kors skarpt midt i hullet med himlen som baggrund.

Kikkertstenen i klostergården

Efter Bistrupkirkens udvidelse i 1997 er en anden stensculptur opstillet i klostergårdens frie rum, beskyttet mod vind og vejr af kirkens rødstensbygninger. Skulpturen med et hul igennem er skabt af Bistrupkirkens arkitekt, Holger Jensen, og håndværkermæssigt dygtigt udført af stenhugger H. Flensted i Hjørring. Stensculpturen er udtænkt med et helt særligt formål, nemlig at skabe en suveræn bibelsk oplevelse i kikkertperspektiv:

ning for kirken. – Gå ud til stenen ved søndagens gudstjeneste, glæd Jer over den smukke skulptur og se op mod korset, lyder Birger Østergaards opfordring.

I brochuren om Bistrupkirken efter 1997-udvidelsen hedder det: Bistrupkirken står nu i 1998 som et fuldt udbygget og moderne kirkecenter. Skønt stedet er nyt, er Ordet gammelt, så vi kan med digteren Viggo Kalhauge sige:

*Der stander er hus i vort høje Nord
indviet Gud Faders enbårne.
Der springer en kilde,
der dækkes et bord,
der kimes til højtid fra tårne.
(Salme 326)*

Kirkens præster og boliger

Bistrupkirkens præstebolig blev taget i brug i januar 1989. Kirkens første præst, Jørgen Dolmer, havde ikke embedsbolig. Men da han rejste i 1988, byggede menighedsrådet et hus med tilhørende have i det nordvestlige hjørne af Bistrupkirkens grund. Præsteboligen er en moderne vinkelbygget og funktionel villa med præstekontor. Senere, da Bistrupkirken fik to præster ordineret, købte man en ekstra præstebolig på Karlsvej tæt ved Bagterpskolen og plantagen til kirkens anden præst, som deler sin tjenestetid i to roller som kirkepræst og hospitalspræst.

Kikkertstenens udførelse er planlagt sammen med udformningen af kirkehaven i forbindelse med Bistrupkirkens tilbygning med en ny forsamlingsal og nyt køkken i 1997. Kikkertstenen er af samme slags granit, som er brugt til tingstenene. Kikkertstenen er således med til at forbinde den gamle og den nye del af Bistrupkirken, som ses i grundtegninger bagerst i brochuren. Stor og tung er skulpturen med sin vægt på 4,8 tons. Stenen har en brændt overflade med et tilhugget dekorerende bånd og det centrale: Stenens gennemførte hul på 15 cm i diameter, som er belagt med bladguld, hvorigennem kirkens besøgende altså beskuer kirkens kors og det himmelske

lys til alsidig og individuel oplevelse og inspiration.

Birger Østergaard, tidligere formand i menighedsrådet, kalder i kirkebladet Bistrup Nyt 3/1999 skulpturen for Bistrupkirkens hovedhjørneste og et bibelsk symbol: *Nu er Bistrupkirken bygget helt færdig. I Markusevangeliets kapitel 12, vers 10 betegner Jesus sig selv som hovedhjørneste. Han er den sten, som mennesker vragede, men som Gud udvalgte til kirkens slutsten. Den korsfæstede Jesus er den forkastede sten, som Gud gjorde til kirkens hovedhjørneste ved at oprejse ham fra de døde. Ved Bistrupkirken ser vi netop korset gennem stenen. Billedet med hovedhjørneste anskueliggør Jesu Kristi betyd-*

I Bistrupkirkens kontor med separat indgang fra p-pladsen har kordegnen sin arbejdsplads. Her kan borgerne henvende sig om kirkeaftaler som dåb, konfirmation, vielser, begravelser og bisættelser. Et præstekontor til samtaler findes også i forbindelse med kirkekontoret.

Bistrupkirken har en skik med at forvige kirkens præster med et foto, når præsterne tager afsked med kirken. Foto-rækken findes ved indgangen til den store kirkesal. Her er med startår, slutår og navne indtil 2023 hele Bistrupkirkens række af præster:

- 1978 - 1988 Jørgen Dolmer
- 1988 - 1992 Henrik Kruse
- 1982 - 1994 Kirsten Munkholt
- 1994 - 2003 Lise Munk Petersen
- 2003 - 2008 Inge With Johannesen
- 1992 - 2012 Kaj Anker Jensen
- 2012 - 2014 Michael E. Andersen
- 2014 - 2017 Sidsel Hornemann
- 2008 - 2020 Anna Marie B. Winther
- 2020 - 2022 Lene Graarup
- 2018 - Birte Maarup Iversen
- 2023 - Poul Steenbeck

Bistrupkirkens medarbejdere

Aalborg Stifts årbøger har tradition for omtaler af præster, der ordineres, præster der flytter tjenestested og præster, der går på pension. Men Bistrupkirken værdsætter naturligvis også medarbejdernes og menighedsrådets vedvarende indsats for at styrke kirkens ry som et kirkekulturelt

samlingssted, som en levende og arbejdende kirke og som en harmonisk kirke med et godt arbejdsmiljø.

Alle folkekirkens præster er ansat under Kirkeministeriet med provstiet som arbejdsgiver, enten som tjenestemænd eller som overenskomstsatte præster. Medarbejdere i folkekirkerne, derimod, er ansat af menighedsrådet. Jobopgaverne varierer fra kirke til kirke. Her er en kort oversigt over funktioner for ansatte i Bistrupkirken:

Organisten forvalter musikken ved kirkelige handlinger og har ledelsen af kirkens kor. Kordegnen varetager kirkens administrative opgaver, fører kirkebog og deltager i gudstjenesten.

To kirketjenere varetager det praktiske arbejde, såsom rengøring og klargøring til arrangementer og gudstjenester. Desuden er kirketjenere værter til de fleste arrangementer.

Kirke- og kulturmedarbejderen tager sig hovedsageligt af kirkens børne- og ungearbejde, underviser og varetager diakonale opgaver.

Desuden har kirken to kor: Dels et amatørkor for voksne, dels et kor bestående af skiftende unge mennesker, der synger til gudstjenester og andre kirkelige handlinger.

Børnearbejdet før og nu

Fantasifulde børneaktiviteter, gode lokaliteter og engagerede medarbejdere har præget Bistrupkirkens liv fra

begyndelsen. Til skriftet "Bistrupkirken 1978-88" fortæller Ruth og Erik Bøjesen fra menighedsrådet, at et af de største aktiver ved kirken har været børneklubben og børnekoret.

I den første tid var der både søndagskole og børneklub. Men de to arbejdsgræne ligner nok hinanden for meget, så det blev børneklubben, der sejrede. Hver fredag gennem 10 år har man samlet mellem 100 og 200 børn til mange forskellige aktiviteter, mest praktiske hobbyarbejder af mange forskellige slags. Og klokken 17 sluttede man så med en lille børnegudstjeneste, hvor børnene medvirkede.

Bagterpskolens lærer Kirsten Dolmer begyndte i 1978 børnearbejdet med en fredagsklub med de mange børn

og masser af frivillige medhjælpere, mange pensionister, men også mødre og fædre til nogle af børnene. Udover hobbyarbejdet og børnegudstjeneste kl. 17 opstod også kirkens børnekor. Koret mødte en time før alle andre og øvede sig, så man både kunne synge ved børneklubbens gudstjenester og ved børne- og familiegudstjenester på søndage.

Om hobbyarbejde, som børn jo kan opleve andre steder end i Bistrupkirken, siger Kirsten Dolmer i samme skrift, Bistrupkirken 1978-88, at fællesskab på det rent menneskelige plan styrker børnelivet og kirkelivet. Det at udføre eller opleve ting sammen giver en glæde og tryghed, som er en

uundværlig forudsætning, når man skal forsøge at fortælle børn, hvad kristendom er. Børn er jo medlemmer af menigheden lige så fuldgældige som de voksne. Derfor må deres sognekirke møde dem med et tilbud om fællesskab, som børnene kan føle sig hjemme i. Den ledetråd har andre ledere af Bistrupkirkens børnearbejde fulgt hele vejen.

I 2020-erne er det ikke længere muligt at samle flere hundrede børn til ugentlige klubarrangementer, og nutidens børn kender stort set heller ikke til at gå i søndagsskole. Derfor lægger Bistrupkirkens ansatte et stort arbejde i at møde børnene der, hvor de er i dag.

I samarbejde med Bagterpskolen tilbyder kirken derfor undervisningsforløb på alle årgange, hvor eleverne undervises i kristendom. Tilbuddet er populært for både lærere og elever, og både skole og kirke er glade for det gode samarbejde. På samme måde har Bistrupkirken et godt samarbejde med de lokale spejdere, FDF, og med dagplejere og børnehaver.

Kirken som en levende organisme

For at få visioner om Bistrupkirkens fremtid er det nyttigt at kende kirkens fortid og begyndelse. Det gjorde kirkens første præst, Jørgen Dolmer sig gode tanker om i skriftet "Bistrupkirken 1978-88" under indtryk af, at

Hjørings tre middelalderkirker alle havde bidraget med områder og folk til det nye Bistrup sogn.

Med kirkegangen sker det mærkværdige, at den nye kirke ikke mærkbart tager kirkegængerne fra de gamle kirker. Den nye kirke i det nye sogn samler derimod helt nye kirkegængere, både ældre og yngre, fra det nærliggende område. I en tid, hvor mange fællesskaber opløses, og hvor flere fremmedgøres for hinanden, kan oprettelsen af et nyt kirkesogn altså føre til dannelsen af et nyt, bredt fællesskab. Netop sådan oplevede vi fra vores første færd virket omkring Bistrupkirken, lød det fra Jørgen Dolmer, og han fortsatte:

”Bistrupkirken har som arbejdende kirke oplevet et positivt og aktivt syn på, hvad kirke og menighed er, fordi så mange har bidraget til at skabe et arbejdsfællesskab her. Mange mennesker har meldt sig som medhjælpere i børneklub, i konfirmandklub, i ungdomsarbejdet, i bibel- og studiekredse og i ældrearbejdet. Det har en god afsmittende virkning på sognets befolkning.

Vi har i menighedsrådet haft den grundlæggende tanke at undgå at sætte et arbejde i en bestemt bås – f.eks. som ”Indre Missionsk” eller ”Grundtvigsk” arbejde. Det er en rigtig tanke, for som folkekirke skal vi være fælles på tværs af den kirkelige geografi og ikke overlade ansvaret for et stykke ar-

bejde til en bestemt kirkelig gruppe”. Jørgen Dolmers kristne menneskesyn og tanker, udtrykt i skriftet Bistrupkirken 1978-88, var grobund for kirkens blomstrende start. Men Dolmers grundtanker kan også bære frugt ved den nye begyndelse, som Bistrupkirken er godt på vej ind i.

Det er svært at spå. Især om fremtiden. Disse vise ord fra tegner og forfatter Robert Storm Petersen passer som fod i hose på udfordringer i danske kirker og dermed også Bistrupkirken. Et par corona-år i 20-erne med smittefare og delvise kirkelukninger har påvirket Bistrupkirkens menighed. Ruslands angrebskrig i Ukraine påvirker kirke- og kulturlivet i hele Europa. Den

digitale udvikling fortsætter samtidig sin himmelflugt og tager også sin bid af publikums og menighedens opmærksomhed. I flere skandinaviske kirker har man taget audio-visuelle midler i brug. Ikke kun til udvalgsarbejde og foredrag med power point shows. Men også i kirkens gudstjenester til salmetekster på storskærme suppleret med videosekvenser. Jørgen Dolmer konkluderede efter 10 år som præst i Bistrupkirken i 1988, at kirken er en levende organisme. Det er den også i en tid, hvor mennesker i stigende grad føler sig fremmedgjort fra kirke og kristendom. Sommetider er kirken der ligesom på trods

i en sekulariseret verden, hvor kirken skal begynde igen.

Fremtid med diakoni i fokus

Bistrupkirken står midt i en ny begyndelse, og den udfordring tager menighedsrådet og de ansatte alvorligt. Kirken skal fortsat møde folk i menigheden der, hvor de er i deres liv. Et visions-udvalg er nedsat og arbejder fortløbende med nye ideer og forslag til nye aktiviteter og udvikling af de eksisterende i Bistrupkirkens store palet af tilbud til de nye tiders publikum.

Bistrupkirken arbejder kontinuerligt med at vedligeholde og forny tilbud-

dene sammen med brugernes visioner, således at kirken også i fremtiden vil være et aktiv for byen.

Foruden gudstjenester og kirkelige handlinger tilbyder kirken aktiviteter for alle aldersgrupper. Kirken har et tæt samarbejde med Bagterpskolen og børneinstitutionerne i området, som jævnligt inviteres til arrangementer. Desuden tilbyder kirken flere gange om året musikarrangementer af høj kvalitet, foredrag og andre spændende tiltag.

Et andet fokusområde er kirkens diakonale arbejde, som omfatter at bekræfte en ubetinget menneskelighed. Bistrupkirken støtter alle, der kommer i kirken, og stiller ingen betingelser. Målet er, at kirken skal være et godt sted at komme for alle, der har lyst eller behov. Kirkens medarbejdere fokuserer også på muligheden for altid at række ud med støtte, når nøden trænger sig på.

Til enhver tid vil Bistrupkirken arbejde for, at alle må føle sig velkomne, og medarbejderne vil med deres tilbud af aktiviteter forsøge at indbyde alle til at deltage i kirkens givende fællesskaber. Kodeordet er diakoni.

Bistrupkirken har fokus på at styrke sit diakonale helhedssyn i det daglige arbejde. Medarbejderne fokuserer på, at de hverdagsaktiviteter, de er tovholdere på, i dag har et diakonifagligt perspektiv, så aktiviteterne giver mening for kirkens mission, hvilket

er at bekræfte den ubetingede menneskelighed.

Noget af det, medarbejderne i dag tænker ind i deres praksis, er, at de fleste mennesker, de møder, gerne vil, at der er brug for dem. Derfor er Bistrupkirken blevet bedre til at engagere menigheden i noget frivilligt arbejde, så de får et ejerskab for de aktiviteter, de deltager i.

Bistrupkirken har indledt projektet Hjælpende Hænder. Det er et eksempel på, hvordan specialiseret diakoni og frivillighed går hånd i hånd. Hjælpende Hænders formål er, at en gruppe frivillige mødes hver 14. dag i kirken og laver forskelligt håndarbejde, som efterfølgende sælges i en lille bod i pejsestuen. Alt overskud går til velgørenhedsarbejde og kirkens lokale menighedspleje.

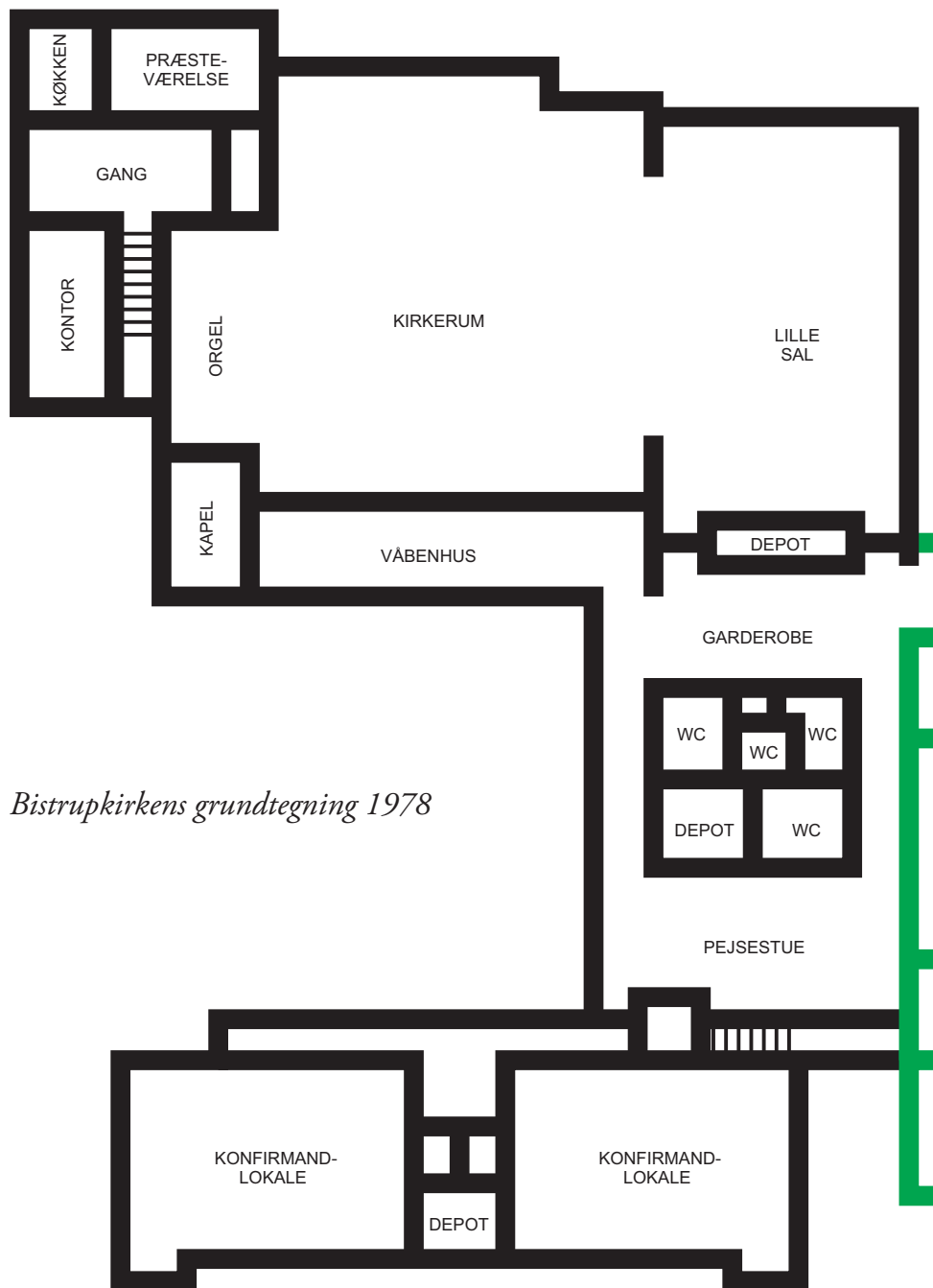
Bistrupkirken har fået en tydeligere diakonal profil og er blevet bedre til at tænke diakonien ind i alle kirkens aktiviteter. Det, at der i huset er et samspil imellem præstens forkyndelse og kirkens daglige handlinger, gør, at kirken har fået et større sprog og spillerum. Det styrker fagligheden i hverdagen og giver fornyet lyst til de opgaver, kirken står overfor i det daglige, og styrker samarbejdet med kirkens præster, mener medarbejderne.

Kirken er godt i gang med at bevæge sig mod en kirke med stort fokus på diakoni, fællesskab, en moderne kirke, hvor man forsøger at få de yngre sognebørn til at være en del af fællesskabet. Med god succes ved spaghetigudstjenester og stort fokus på samarbejdet med Bagterpskolen. Specielt

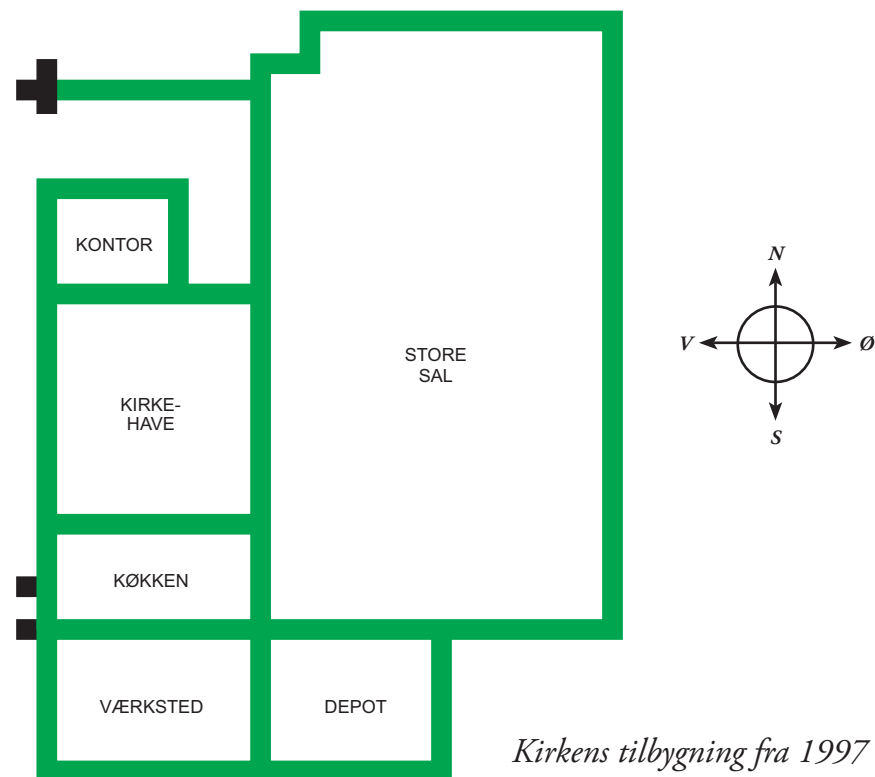
glæder menighedsråd og medarbejdere sig over succes med julegudstjenester for skolen. Desuden har kirken et godt samarbejde med dagplejere og børnehaver, hvilket gør Bistrupkirken til et sted, som børnene kender og gerne lokker forældrene med til. Kirken skal være et sted, hvor man tør komme, også når livet er svært. Og første step er at gøre kirken til et kendt, trygt sted med gode oplevelser. Der er Bistrupkirken på vej hen og vil fortsætte den vej.

Bistrupkirken har som arbejdende kirke været godt 50 år undervejs. Med de opløftende budskaber fra kirkens medarbejdere og menighedsrådet er der gode grunde til optimisme om Bistrupkirkens fremtid de næste 50 år.

Bistrupkirken grundtegnning 1978

Kirkerummet stråler folk i møde med utraditionelt alter, alterkalk, vægudsmykninger og kirkekunst i sølv, glas og ædelstene samlet i et kunstnerisk kors svævende som i et univers, der giver associationer til både religion, naturvidenskab og kunst.

– Hasse Boe